

De specifieke factormethode

Uitgaande van de factormethode van C. A. Miller en de moduul-techniek van K. M. Guthrie is een begrotingsmethodiek op basis van specifieke factoren ontwikkeld, die tot een grotere nauwkeurigheid leidt dan de Miller- en Guthrie-methode.

In het kort gezegd komt de specifieke factormethode hierop neer dat de kosten van ieder apparaat afzonderlijk vermenigvuldigd met een specifieke factor (voor dat type apparaat bij die bepaalde aanschaf-prijs) na optelling de totale benodigde investeringen geeft; dat wil zeggen inclusief de kosten van leidingwerk, civiele werken, elektro en instrumentatie, isolatie, schilderwerk en engineering. (Alleen de kosten van reservedelen en katalysatoren worden buiten beschouwing gelaten.)

De invloed op de kosten vanwege de grootte van de apparatuur, de constructiematerialen en de werkdruk worden verdisconteerd door uit te gaan van de apparaatkosten zoals ook bij de Miller-methode. Een verdere verfijning naar soort apparatuur, leidt tot de specifieke factorlijnen.

In de figuur 1 zijn als voorbeeld de factorlijnen gegeven voor een aantal specifieke apparaten, als onderdeel van een complete fabriek. Ter toetsing van de methode zijn de gegeven waarden toegepast op een aantal gerealiseerde fabrieken van recente datum. Dit heeft geleid tot begrotingen die minder dan 10% afweken van de actuele investeringsbedragen.

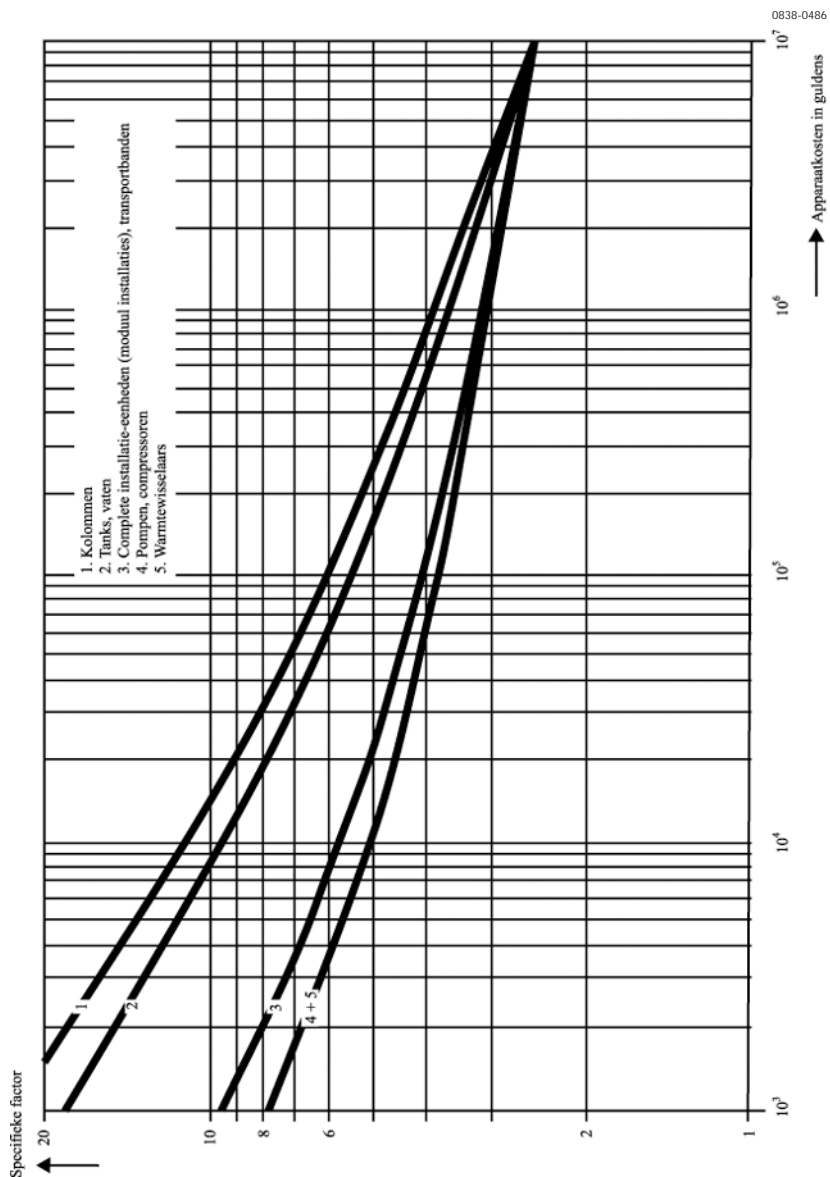
Normaliter zal een tijdrovende detailbegroting slechts een marginaal grotere nauwkeurigheid opleveren.

Bovendien leent deze methodiek zich via een koppeling aan de investeringsadministratie uitermate goed voor computerverwerking, met als voordelen:

- uniforme afhandeling volgens vooraf overeengekomen normen;
- snelle verwerking;
- lage kosten omdat weinig manuren nodig zijn;
- verlaging van de kans op menselijke vergissingen in de berekeningen.

G3310-2 De specifieke factormethode

De gegevens zullen te zijner tijd verder worden uitgebreid en verfijnd, op grond waarvan dan vrijwel alle voorkomende gevallen kunnen worden berekend.

Figuur 1. Specifieke factorlijnen voor een aantal apparaattypes. Kosten medio 1980.